

ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಬದುಕುತ್ತದಂತೆ? ನಾನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ನಾನು ಆಮೆ. ನಾನು ಆಮೆ. ಎಂದು ಜಮಿಂದಿ, ಹೋಸ ತಪ್ಪಿನ ಪರಿಣಾಮದ ಆಫಾತಕ್ಕ ಒಳಗಾಗಿ ಏರಡು ಕಾಲಿನ ನಿಲುವಿನ ಸಮತೋಲ ತಪ್ಪಿ, ಮುಗ್ಗಿರಿ ಕೊಳದೊಳಕ್ಕೆ ದುಡುಂ ಎಂದು ಬಿಡ್ಡ. ಈಗ ಕೊಳದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಏರಡು ಆಮೆಗಳು, ಹೋಸದಾಗಿ ಬಂದ ಆಮೆ ಹಳೇ ಆಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿತು ‘ನಿನಗೆಮ್ಮೆ ವರ್ಷ?’ ಹಳೇ ಆಮೆ ಕೇಳಿತು ‘ಸುಮಾರು 400 ವರ್ಷಗಳಿರುಹುದು’— ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೊಟ್ಟಿತು. ಹೋಸ ಆಮೆ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತ ‘ಹಾಗಾದರೆ ನಿಗನಿನ್ನ ಉಳಿದಿರುವುದು ನೂರೇ ವರ್ಷ! ನಾನು! ಈಗ ತಾನೇ ಆಮೆಯಾದವನು. ನನಗಿನ್ನು ಬದುನೂರು ವರ್ಷ ಪೂರ್ಣ ಬದುಕು. ಇನ್ನು ನಾರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಇಡೀ ಕೊಳಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಚಕ್ಕುಧಿತಿ’ ಎಂದು ಕೇಳೆ ಹಾಕಿತು. ಹಳೇಯ ಆಮೆ, ಕ್ಷಣ ಯಾನದ ನಂತರ ‘ಆಮೇಲೆ ನಿನು ಆಯಸ್ಸು ಮುಗಿಯುವದಳ್ಳವೇ?’ ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿತು. ಹೋಸ ಆಮೆಗೆ ನೀರೋಳಿದ್ದೂ ಮೈ ಬೆವರಿತು. ‘ಹಾಗಾದರೆ ಆಮೆಗಿಂತ ಹಚ್ಚಿನ ಆಯಸ್ಸುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣ ಯಾವುದು ಹೇಳು? ನಾನಿಗಲೇ ಅದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಆ ತಪ್ಪೋರಹಕ್ಕ ಕರತಗವಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ತವಕಿದಂ ಕೇಳಿತು. ಹಳೇಯ ಆಮೆ ಹೇಳಿತು, ‘ಹಿಂದೆ ಬಕದಾಲಭ್ಯನೆಂಬ ಮಹಿಳೆ ಇಧ್ದನಂತೆ. ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮನ ಇಷ್ಟತ್ವ ಹಗಲು, ಇಷ್ಟತ್ವ ರಾತ್ರಿಗಳಮ್ಮೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬದುಕ್ಕಿರುವನಂತೆ.’ ‘ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಂದು ದಿನವೆಂದರೆ ಎಪ್ಪು ವರ್ಷಗಳು!?’ ‘ಆ ಕೋಷ್ಟಕ ಹೀಗಿದೆ ನೋಡು. ನಮ್ಮ ಒಂದು ವರ್ಷ ದೇವತೆಗಳ ಒಂದು ಅಹೋರಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮ. ಇಂತಹ ದೇವಮಾನದ 12,000 ವರ್ಷಗಳಾದರೆ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಚತುರ್ಯುಗ ಚಕ್ರ ಮುಗಿದಂತೆ. ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಲೇಕ್ಷಾಚಾರದಲ್ಲಿ 43,20,000 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಂತೆ. ಇಂಥ 1,000 ಚತುರ್ಯುಗ ಚಕ್ರ ಕಳೆದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮನ ಅರ್ಥದಿನ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ದಿನದ ಅವಧಿ 864 ಕೋಟಿ, 10 ಲಕ್ಷ 10 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು. ಬ್ರಹ್ಮನ ಇಂಥ ನಾರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ ಆ ನಂತರವೂ ಬ್ರಹ್ಮ ಇರುತ್ತಾನೆ.’

ಕಕ್ಷಾಂಕಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಹೋಸ ಆಮೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿ, ‘ಹೌದು, ನಾನು ಬಕದಾಲಭ್ಯನಂತಹ ಕ್ಷುದ್ರ ಮಹಿಳೆಯ ಕ್ಷಣಕ ಆಯಸ್ಸನ್ನ ಯಾಕೆ ಬಂದುಸಬೇಕು? ಅವನಿಗಂತ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವದ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಏಕ ಆಗಬಾರದು?’ ಎಂಬ ಎಂಬ ವಿವಂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡಿತು. ಆಯಿತು.

ಚಿಂತನೆ ತಪ್ಪಿನ, ತಪಸ್ಸು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪರಿಣಾಮದ, ಪರಿಣಾಮ ಅನುಭವದ, ಅನುಭವ ಬಯಕೆಯ, ಬಯಕೆ ಸರಕಲ್ಲದ, ಸಂಕಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಿಯ ಸಂತಾನವಾಗಿ, ಸೈಳಿಂಟನೊಂದು ಉತ್ತಾಂತ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಆದ ನಮ್ಮ ಆಮೆ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಯೋಗಸಿದ್ರೇಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾಗ. ಒಮ್ಮೆ ಏನೋ ಕನವರಿಕಿಕೊಂಡು ಹೋರಳಿ ಮಗ್ಗಲು ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಆಗ ಅದರ ಭಾರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ದಾರ್ಶನಿಕ, ಒಂದು ಚೆಕ್ಕೆ, ಒಂದು ನಾಯಿ, ಒಂದು ಕುದರೆ, ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ, ಒಂದು ಬೆಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಹಾವು, ಒಂದು ಹುಲಿ, ಒಂದು ಸಿಂಹ, ಒಂದು ಫೋಂಡಾಮೃಗ, ಒಂದು ಮೊಸಳೆ, ಒಂದು ಅನೆ, ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಮತ್ತು ಒಂದು ಜೊತೆ ಆಮೆಗಳು ನಿಶ್ಚಯ ಸೈಳಿಂಟದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಜ್ಞಿಯಾದವು.

